॥ तैत्तिरीय संहिता॥

॥षष्ठमः प्रश्नः॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां पञ्चमकाण्डे षष्ठमः प्रश्नः॥

हिरंण्यवर्णाः शुचंयः पावका यासुं जातः कृश्यपो यास्विन्द्रंः। अग्निं या गर्भं दिधिरे विरूपास्ता न आपः शश् स्योना भवन्तु। यासार् राजा वर्रुणो याति मध्ये सत्यानृते अवपश्यञ्जनानाम्। मधुश्चतः शुचंयो याः पावकास्ता न आपः शश् स्योना भवन्तु। यासां देवा दिवि कृण्वन्तिं भृक्षं या अन्तरिक्षे बहुधा भवन्ति। याः पृथिवीम्पयंसोन्दन्ति॥१॥

शुक्रास्ता न आपः शङ् स्योना भंवन्तु। शिवेनं मा चक्षुंषा पश्यतापः शिवयां तनुवोपं स्पृशत त्वचंम्मे। सर्वारं अग्नीर् रंप्सुषदों हुवे वो मिय वर्चो बलमोजो नि धंत्त। यददः संम्प्रयतीरहावनंदता हुते। तस्मादा नद्यों नामं स्थ ता वो नामानि सिन्धवः। यत्प्रेषिता वरुणेन ताः शीभरं समवंल्गत।॥२॥

तदाँप्रोदिन्द्रों वो यतीस्तस्मादापो अनुं स्थन।

अपकाम स्यन्दंमाना अवीवरत वो हिकमैं। इन्द्रों वः शक्तिंभिर्देवीस्तस्माद्वाणीमं वो हितम्। एकों देवो अप्यंतिष्ठ्रथ्स्यन्दंमाना यथावृशम्। उदांनिषुर्मृहीरिति तस्मादुदकमुंच्यते। आपों भुद्रा घृतिमदापं आसुर्ग्नीषोमौं विभ्रत्याप इत्ताः। तीव्रो रसों मधुपृचौम्॥३॥

अरंगम आ माँ प्राणेनं सह वर्चसा गन्न। आदित्पंश्याम्युत वां शृणोम्या मा घोषों गच्छति वाङ्गं आसाम्। मन्यें भेजानो अमृतंस्य तर्हि हिरंण्यवर्णा अतृंपं यदा वंः। आपो हि ष्ठा मयोभुवस्ता नं ऊर्जे दंधातन। महे रणांय चक्षंसे। यो वंः शिवतंमो रसस्तस्यं भाजयतेह नंः। उश्तीरिव मातरंः। तस्मा अरं गमाम वो यस्य क्षयांय जिन्वंथ। आपों जनयंथा च नः। दिवि श्रंयस्वान्तरिक्षे यतस्व पृथिव्या सम्भंव ब्रह्मवर्च्समंसि ब्रह्मवर्च्सायं त्वा॥४॥

उन्दन्तिं समवंत्यात मधुपृचांम्मातरो द्वाविर्श्यतिश्व॥१॥॥———[१]

अपां ग्रहाँनगृह्णात्येतद्वाव राजसूयं यदेते ग्रहाँः स्वौं-ऽग्निर्वरुणस्वो राजसूर्यमग्निस्वश्चित्यस्ताभ्यामेव सूयतेऽथो उभावेव लोकावभि जयति यश्चे राजसूर्यनेजानस्य यश्चौंग्रिचित् आपों भवन्त्यापो वा अग्नेर्भातृंच्या यद्पौं-ऽग्नेर्धस्तांदुपदधांति भ्रातृंच्याभिभूत्यै भवंत्यात्मना परौंस्य भ्रातृंच्यो भवत्यमृतम्॥५॥

वा आप्स्तस्मांदद्भिरवंतान्तम्भि षिश्चन्ति नार्तिमार्च्छति सर्वमायुरिति यस्यैता उपधीयन्ते य उं चैना एवं वेदान्नं वा आपः प्राव आपोऽन्नंम्प्रावौऽन्नादः पंशुमान्भविति यस्यैता उपधीयन्ते य उं चैना एवं वेद द्वादंश भवन्ति द्वादंश मासाः संवथ्सरः संवथ्सरेणैवास्मै॥६॥

अन्नमर्व रुन्द्धे पात्राणि भवन्ति पात्रे वा अन्नमद्यते सयौन्येवान्नमर्व रुन्द्ध आ द्वांद्शात्पुरुषादन्नमृत्त्यथो पात्रान्न छिंद्यते यस्यैता उपधीयन्ते य उ चैना एवं वेदं कुम्भाश्चं कुम्भीश्चं मिथुनानिं भवन्ति मिथुनस्य प्रजात्ये प्र प्रजयां पृश्भिर्मिथुनैर्जायते यस्यैता उपधीयन्ते य उ॥७॥

चैना एवं वेद शुग्वा अग्निः सौंऽध्वर्यं यर्जमानं प्रजाः शुचार्पयिति यद्प उपदर्धाति शुचंमेवास्यं शमयित् नार्तिमार्च्छंत्यध्वर्युनं यर्जमानः शाम्यंन्ति प्रजा यत्रैता उपधीयन्तेऽपां वा एतानि हृदंयानि यदेता आपो यदेता

अप उपदर्धाति दिव्याभिरेवैनाः स॰ सृजिति वर्षुंकः पर्जन्यः॥८॥

भ्वति यो वा एतासांमायतंनं क्रुप्तिं वेदायतंनवान्भवति कल्पंतेऽस्मा अनुसीतमुपं दधात्येतद्वा आसामायतंनमेषा क्रुप्तिर्य एवं वेदायतंनवान्भवति कल्पंतेऽस्मै द्वन्द्वमृन्या उपं दधाति चतंस्रो मध्ये धृत्या अत्रं वा इष्टंका एतत्खलु वै साक्षादन्नं यदेष चरुर्यदेतं चरुमुंपदधांति साक्षात्॥९॥

पृवास्मा अन्नमवं रुन्द्धे मध्यत उपं दधाति मध्यत एवास्मा अन्नं दधाति तस्मान्मध्यतोऽन्नंमद्यते बार्हस्पत्यो भंवति ब्रह्म वै देवानाम्बृह्स्पतिब्र्रह्मंणैवास्मा अन्नमवं रुन्द्धे ब्रह्मवर्च्समंसि ब्रह्मवर्चसाय त्वेत्यांह तेज्स्वी ब्रह्मवर्च्सी भंवति यस्यैष उपधीयते य उ चैनमेवं वेद॥१०॥

अमृतंमस्मै जायते यस्यैता उंपधीयन्ते य उं पुर्जन्यं उपुदर्धाति साक्षात्सप्तचंत्वारि १ शच ॥ २ ॥ ॥ — [2]

भूतेष्ट्रका उपं दधात्यत्रात्र वे मृत्युर्जायते यत्रंयत्रैव मृत्युर्जायते ततं एवेन्मवं यजते तस्मादिशिचिथ्सर्वमायुरिति सर्वे ह्यंस्य मृत्यवोऽवेष्टास्तस्मादिशिचिन्नाभिचंरित्वै प्रत्यगेनमभिचारः स्तृंणुते सूयते वा एष यौंऽग्निं चिंनुते देवसुवामेतानि ह्वी १ षिं भवन्त्येतावंन्तो वै देवाना १ स्वास्त एव॥११॥

अस्मै स्वान्प्र यंच्छन्ति त एंन॰ स्वन्ते स्वौं-ऽग्निर्वरुणस्वो रांज्स्यं ब्रह्मस्वश्चित्यों देवस्यं त्वा सिवृतुः प्रम् इत्यांह सिवृतृप्रंसूत एवेनं ब्रह्मणा देवतांभिर्भि षिञ्चत्यन्नंस्यान्नस्याभि षिञ्चत्यन्नंस्यान्नस्यावंरुद्धौ पुरस्तांत्पृत्यश्चं षिञ्चति पुरस्ताद्धि प्रंतीचीन्मन्नंमद्यतं शीर्षतांऽभि षिञ्चति

मुख्त एवास्मां अन्नाद्यं दधात्यग्नेस्त्वा साम्रांज्येनाभि विश्चामीत्यांहैष वा अग्नेः स्वस्तेनैवेनंम्भि विश्वति बृहस्पतेंस्त्वा साम्रांज्येनाभि विश्वामीत्यांह ब्रह्म

शीर्ष्तो ह्यन्नम्द्यत् आ मुखांदन्ववंस्रावयति॥१२॥

वै देवानाम्बृह्स्पतिर्ब्रह्मणैवैनंम्भि षिश्चतीन्द्रंस्य त्वा साम्राज्येनाभि षिश्चामीत्याहेन्द्रियमेवास्मिन्नुपरिष्टाद्दधात्येतत्॥१ वै राजसूर्यस्य रूपं य एवं विद्वान्त्रिं चिनुत उभावेव

लोकाव्मि जंयति यश्चं राज्यसूयेनेजानस्य यश्चांिम्रिचित् इन्द्रंस्य सुषुवाणस्यं दश्धेन्द्रियं वीर्यं परांपतृत्तद्देवाः सौत्रामण्या समंभरन्थ्सूयते वा एष यौऽग्निं चिंनुतैंऽग्निं चित्वा सौत्रामण्या यंजेतेन्द्रियमेव वीर्यर् सम्भृत्यात्मन्यंत्ते॥१४॥

सौँत्रामुण्या यंजेतेन्द्रियमेव वीर्यर् सम्भृत्यात्मन्धंत्ते॥१४॥

त एवान्ववंस्रावयत्येतदृष्टाचंत्वारिश्शच॥३॥॥————[3]

स्जूरब्दोऽयांविभः स्जूरुषा अरुंणीिभः स्जूः सूर्य् एतंशेन स्जोषांविश्वना दश्सोिभः स्जूरिग्नवैश्वान्र इडांभिर्घृतेन स्वाहां संवथ्सरो वा अब्दो मासा अयांवा उषा अरुंणी सूर्य एतंश इमे अश्विनां संवथ्सरौंऽग्निवैश्वान्रः प्शव इडां प्शवों घृत संवथ्सरम्प्शवोऽनु प्र जांयन्ते संवथ्सरेणैवास्में पृश्न्प्र जनयित दर्भस्तम्बे जुंहोति यत्॥१५॥

वा अस्या अमृतं यद्वीर्यं तद्दर्भास्तस्मिश्चहोति प्रैव जायतेऽन्नादो भेवति यस्यैवं जुह्वंत्येता वै देवतां अग्नेः पुरस्ताद्भागास्ता एव प्रीणात्यथो चक्षुंरेवाग्नेः पुरस्तात्प्रति दधात्यनेन्थो भवति य एवं वेदापो वा इदमग्ने सलिलमांसीथ्स प्रजापंतिः पुष्करपूर्णे वातो भूतोऽलेलायथ्सः॥१६॥

प्रतिष्ठां नाविन्दत स एतद्पां कुलायंमपश्यत्तस्मिन्नग्निमीचनु

तिद्यमंभवत्ततो वै स प्रत्यंतिष्ठद्याम्पुरस्तांदुपादंधात्तिच्छरो-ऽभव्थ्सा प्राची दिग्यां दंक्षिणत उपादंधाथ्म दक्षिणः पृक्षोऽभव्थ्सा दंक्षिणा दिग्याम्पृश्चादुपादंधात्तत्पुच्छंमभव्थ्सा प्रतीची दिग्यामुंत्तर्त उपादंधात्॥१७॥

स उत्तरः पृक्षोऽभव्ध्योदीची दिग्यामुपरिष्टादुपादेधात्तत्पृष्ठमं दिगियं वा अग्निः पश्चेष्टकस्तस्माद्यदस्यां खनंन्त्यभीष्टंकां तृन्दन्त्यभि शर्करा सर्वा वा इयं वयोभ्यो नक्तं दृशे दीप्यते तस्मादिमां वया रेसि नक्तं नाध्यां सते य एवं विद्वानृग्निं चिनुते प्रत्येव॥१८॥

तिष्ठत्यभि दिशों जयत्याश्चेयो वै ब्राँह्मणस्तस्माँ द्वाह्मणाय सर्वासु दिक्ष्वर्धुंकु स्वामेव तिद्दशमन्वें त्यूपां वा अग्निः कुलायन्तस्मादापोऽग्निश्ह हार्रुकाः स्वामेव तद्योनिम्प्र विशन्ति॥१९॥

यदंलेलायुष्य उत्तर्त उपादंघादेव हात्रिरंशचावाता [४]
संव्थस्रमुख्यंम्भृत्वा द्वितीये संवथ्सर आँग्रेयमृष्टाकंपालं
निर्वपेदैन्द्रमेकांदशकपालं वैश्वदेवं द्वादंशकपालम्
बार्हस्पत्यं चुरुं वैष्णुवं त्रिंकपालन्तृतीये संवथ्सरे-

ऽभिजितां यजेत् यद्ष्टाकंपालो भवंत्यष्टाक्षंरा गायत्र्यांग्रेयं गायत्रम्प्रांतःसवनम् प्रांतःसवनमेव तेनं दाधार गायत्रं छन्दो यदेकांदशकपालो भवत्येकांदशाक्षरा त्रिष्टुगैन्द्रं त्रैष्टुंभुम्माध्यंदिन् सवंनुम्माध्यंदिनमेव सवंनुं तेनं दाधार त्रिष्टुभम्॥२०॥

छन्दो यद्वादंशकपालो भवंति द्वादंशाक्षरा जगंती वैश्वदेवं जागंतं तृतीयसवनन्तृतीयसवनमेव तेनं दाधार जगंतीं छन्दो यद्वांर्हस्पत्यश्चरुभंवंति ब्रह्म वै देवानाम्बृह्स्पतिर्ब्रह्मैव तेनं दाधार यद्वैष्ण्वस्थिकपालो भवंति यज्ञो वै विष्णुर्यज्ञमेव तेनं दाधार यत्त्तीये संवथ्सरेऽभिजिता यजंतेऽभिजित्यै यथ्मंवथ्सरमुख्यंम्बिभर्तीममेव॥२१॥

तेनं लोक स्पृणोति यहितीयं संवथ्सरें ऽग्निं चिनुतें-ऽन्तरिक्षमेव तेनं स्पृणोति यत्तृतीयं संवथ्सरे यजंतेऽमुमेव तेनं लोक स्पृणोत्येतं वै परं आद्वारः कक्षीवा अधिजो वीतहं व्यः श्रायसम्भसदंस्यः पौरुकुथ्स्यः प्रजाकांमा अचिन्वत् ततो वै ते सहस्र सहस्रम्पुत्रानंविन्दन्त प्रथंते प्रजयां पृशुभिस्ताम्मात्रांमाप्नोति यां तेऽगंच्छ्न य एवं विद्वानेतम्ग्निं चिनुते॥२२॥ वाधार त्रिष्टभीम्ममेवेवं चलारि चापा।।।
प्रजापितिरग्निमंचिनुत् स क्षुरपिवर्भूत्वातिष्ठत्तं देवा बिभ्यंतो
पायन्ते छन्दोभिरात्मानं छादयित्वोपायन्तच्छन्दंसां

त्रुजापातराष्ट्रमायनुत् सं बुरपायमूत्पात्रहत द्वा विभ्यता नोपायन्ते छन्दोभिरात्मानं छादियत्वोपायन्तच्छन्दंसां छन्दस्त्वं ब्रह्म वै छन्दार्शस् ब्रह्मण एतद्रूपं यत्कृष्णाजिनङ्कार्णी उपानहावुपं मुश्चते छन्दोभिरेवात्मानं छादियत्वाग्निमुपं चरत्यात्मनोऽहिर्श्साये देवनिधिर्वा एष नि धीयते यदग्निः॥२३॥

अन्ये वा वै निधिमगृंप्तं विन्दन्ति न वा प्रति प्र जांनात्युखामा क्रांमत्यात्मानंमेवाधिपां कुंरुते गृत्या अथो खल्वांहुर्नाक्रम्येति नैर्ऋत्युंखा यदाक्रामेक्तिर्ऋत्या आत्मान्मपि दध्यात्तस्मान्नाक्रम्यां पुरुषशीर्षमुपं दधाति गृत्या अथो यथां ब्रूयादेतन्मे गोपायेति ताहगेव तत्॥२४॥ प्रजापंतिर्वा अथवांग्रिरेव दध्यङ्कांथर्वणस्तस्येष्टंका अस्थान्येतः ह वाव तहषिर्भ्यनूंवाचेन्द्रों दधीचो अस्थिमिरिति यदिष्टंकाभिर्ग्निं चिनोति सात्मानमेवाग्निं चिनुते सात्मामुष्मिं होंक भवति य एवं वेद शरीरं वा

एतद्ग्रेयिचित्यं आत्मा वैश्वान्रो यचिते वैश्वान्रं जुहोति

शरीरमेव सु स्कृत्यं॥२५॥

अभ्यारोहित शरीरं वा एतद्यजंमानः सङ्स्कुंरुते यद्ग्निं चिनुते यचिते वैश्वान्रं जुहोति शरीरमेव सङ्स्कृत्यात्मनाभ्यारोहिति तस्मात्तस्य नावं द्यन्ति जीवंन्नेव देवानप्येति वैश्वान्यर्चा पुरीष्मुपं दधातीयं वा अग्निवैश्वान्रस्तस्येषा चितिर्यत्पुरीषम्ग्निमेव वैश्वान्रं चिनुत एषा वा अग्नेः प्रिया तनूर्यद्वैश्वान्रः प्रियामेवास्यं तनुव्मवं रुन्द्व॥२६॥

अग्निस्तथ्स् ड्स्कृत्याग्नेर्दर्शं च॥६॥॥————[६]

अग्नेर्वे दीक्षयां देवा विराजंमाप्नुविन्त्स्रो रात्रींदीक्षितः स्यात्त्रिपदां विराद्विराजंमाप्नोति षड्रात्रींदीक्षितः स्यात् षड्वा ऋतवंः संवथ्सरः संवथ्सरो विराद्विराजंमाप्नोति दश् रात्रींदीक्षितः स्याद्दशांक्षरा विराद्विराजंमाप्नोति द्वादेश् रात्रींदीक्षितः स्याद्वशांक्षरा विराद्विराजंमाप्नोति द्वादेश् रात्रींदीक्षितः स्याद्वादेश् मासाः संवथ्सरः संवथ्सरो विराद्विराजंमाप्नोति त्रयोदश् रात्रींदीक्षितः स्यात्रयोदश्। २७॥

मासौः संवथ्सरः संवथ्सरो विराड्विराजंमाप्नोति पश्चंदश्

रात्रींदीिक्षितः स्यात्पश्चंदश् वा अर्धमासस्य रात्रंयो-ऽर्धमास्याः संवथ्सर आप्यते संवथ्सरो विराङ्किराजंमाप्नोति सप्तदंश् रात्रींदीिक्षितः स्याद्वादंश् मासाः पश्चर्तवः स संवथ्सरः संवथ्सरो विराङ्किराजंमाप्नोति चतुंविंश्शतिश् रात्रींदीिक्षितः स्याचतुंविंश्शतिरर्धमासाः संवथ्सरः संवथ्सरो विराङ्किराजंमाप्नोति त्रिश्शतश्चरात्रींदीिक्षितः स्याँत्॥२८॥

त्रि शदंक्षरा विराड्विराजंमाप्रोति मासं दीक्षितः स्याद्यो मासः स संवथ्सरः संवथ्सरो विराद्विराजंमाप्नोति चत्रों मासो दींक्षितः स्यांचत्रो वा एतम्मासो वसंवोऽबिभरुस्ते पृंथिवीमाजंयन्गायत्रीं छन्दोऽष्टौ रुद्रास्तें ऽन्तरिक्षमाजंयित्रिष्टुमं छन्दो द्वादेशादित्यास्ते दिवमाजंयअगंतीं छन्दस्ततो वै ते व्यावृतंमगच्छञ्छ्रेष्ठां देवानाम् तस्माद्वादंश मासो भृत्वाग्निं चिन्वीत द्वादंश मासौः संवथ्सरः संवथ्सरौऽग्निश्चित्यस्तस्यांहोरात्राणीष्टंका आप्तेष्टंकमेनं चिनुतेऽथौं व्यावृतंमेव गंच्छति श्रेष्ठा ५ समानानांम्॥२९॥

स्यात्रयोंदश त्रिष्शत्षु रात्रींदीक्षितः स्याद्वे तेंऽष्टाविषश्मितिश्च॥७॥॥———[७]

सुवर्गाय वा एष लोकार्य चीयते यद्ग्निस्तं यन्नान्वारोहें थ्सुवर्गाल्लोकाद्यजंमानो हीयेत पृथिवीमार्क्रमिषं प्राणो मा मा हासीद्न्तिरक्षमार्क्रमिषं प्रजा मा मा हासीद्दिवमार्क्रमिष सुवरगन्मेत्यांहैष वा अग्नेरंन्वारोहस्तेनैवैनं

मन्वारोहित सुवर्गस्यं लोकस्य समेध्ये यत्पक्षसंम्मिताम्मिनुयातं कनीया एसं यज्ञकृतुमुपेयात्पापीयस्यस्यात्मनः प्रजा स्याद्वेदिसम्मिताम्मिनोति ज्याया एसमेव यंज्ञकृतुमुपेति नास्यात्मनः पापीयसी प्रजा भेवित साहुस्रं चिन्वीत प्रथमं चिन्वानः सहस्रंसम्मितो वा अयं लोक इममेव लोकम्भि जंयित द्विषांहस्रं चिन्वीत द्वितीयं चिन्वानो द्विषांहस्रं वा अन्तरिक्षम्नतिरिक्षमेवाभि जंयित त्रिषांहस्रं चिन्वीत तृतीयं चिन्वानः॥३१॥

त्रिषांहस्रो वा असौ लोकोऽमुमेव लोकम्भि जयित जानुद्वं चिन्वीत प्रथमं चिन्वानो गांयत्रियैवेमं लोकम्भ्यारोहित नाभिद्वं चिन्वीत द्वितीयं चिन्वानस्त्रिष्टुभैवान्त ग्रीवद्वं चिन्वीत तृतीयं चिन्वानो जगंत्यैवामं लोकम्भ्यारोहित नाग्निं चित्वा रामामुपेयादयोनौ रेतों धास्यामीति न द्वितीयं चित्वान्यस्य स्त्रियम्॥३२॥

उपेयात्र तृतीयं चित्वा कां चनोपेयाद्रेतो वा एतित्र धंत्ते यदिश्रं चिनुते यदुंपेयाद्रेतंसा व्यृध्येताथो खल्वांहुरप्रजस्यं तद्यन्नोपेयादिति यद्रेतःसिचांवुपदधांति ते एव यजंमानस्य रेतों बिभृतस्तस्मादुपेयाद्रेत्सोऽस्कंन्दाय त्रीणि वाव रेता रेसि पिता पुत्रः पौत्रंः॥३३॥

यद्वे रेतःसिचांबुपद्ध्याद्रेतौंऽस्य विच्छिंन्द्यात्तिस्र उपं दधाति रेतंसः सन्तंत्या इयं वाव प्रंथमा रेतःसिग्वाग्वा इयं तस्मात्पश्यंन्तीमाम्पश्यंन्ति वाचं वदंन्तीमन्तरिक्षं द्वितीयौ प्राणो वा अन्तरिक्षं तस्मान्नान्तरिक्षम्पश्यंन्ति न प्राणमसौ तृतीया चक्षुर्वा असौ तस्मात्पश्यंन्त्यमूम्पश्यंन्ति चक्षुर्यजुंषेमां चं॥३४॥

अमूं चोपं दधाति मनंसा मध्यमामेषां लोकानां क्रुप्त्या अथौं प्राणानांमिष्टो यज्ञो भृगुंभिराशीर्दा वसुंभिस्तस्यं त इष्टस्यं वीतस्य द्रविणेह भंक्षीयेत्यांह स्तुतश्रस्त्रे एवैतेनं दहे पिता मांत्रिश्वाच्छिदा पदा धा अच्छिदा उशिजःं पदानुं तक्षुः सोमों विश्वविन्नेता नेषद्वहुस्पतिंरुक्थामदानिं शश्सिष्दित्यांहैतद्वा अग्नेरुक्थन्तेनैवैनुमन् शश्सित॥३५॥

मिनुयात्तृतीर्यं चिन्वानस्त्रियं पौत्रंश्च वै सप्तदंश च॥८॥॥————[८]

सूयते वा एषों ऽग्नीनां य उखायां भ्रियते यद्धः सादयेद्ग्भाः प्रपादुकाः स्युरथो यथां स्वात्प्रंत्यव्रोहंति ताहगेव तदांसन्दी सादयति गर्भाणां धृत्या अप्रंपादायाथो स्वमेवनं करोति गर्भो वा एष यद्ख्यो योनिः शिक्यं यच्छिक्यांदुखां निरूहेद्योनेर्गर्भं निर्हण्याथ्यडुंद्यामः शिक्यंम्भवति षोढाविहितो वै॥३६॥

पुरुष आत्मा च शिरंश्च चत्वार्यङ्गांन्यात्मन्नेवैनंम्बिभर्ति प्रजापंतिर्वा एष यद्ग्निस्तस्योखा चोलूखंलं च स्तनौ तावंस्य प्रजा उपं जीवन्ति यदुखां चोलूखंलं चोपदधांति ताभ्यांमेव यजमानोऽमुष्मिं श्रौंकें ऽग्निं दुंहे संवथ्सरो वा एष यद्ग्निस्तस्यं त्रेधाविहिता इंष्टकाः प्राजापत्या वेंष्ण्वीः॥३७॥

वैश्वकर्मणीरंहोरात्राण्येवास्यं प्राजापत्या यदुख्यंम्बिभर्तिं प्राजापत्या एव तदुपं धत्ते यथ्समिधं आदधांति वैष्णवा वै वनस्पतंयो वैष्णवीरेव तदुपं धत्ते यदिष्टंकाभिर्ग्निं चिनोतीयं वै विश्वकंमां वैश्वकर्मणीरेव तदुपं धत्ते तस्मांदाहुस्त्रिवृद्ग्निरिति तं वा एतं यजंमान एव

चिन्वीत् यदंस्यान्यश्चिनुयाद्यत्तं दक्षिणाभिनं राधयेदग्निमंस्य वृञ्जीत् यौऽस्याग्निं चिनुयात्तं दक्षिणाभी राधयेदग्निमेव तथ्स्पृणोति॥३८॥

ण्डाविहितो वे वैष्ण्वीर्त्यो विरेश्तिश्ची। ।।।

प्रजापतिरिग्नमिचिनुतुर्तुभिः संवथ्सरं वंसन्तेनैवास्ये

पूर्वार्धमिचिनुत ग्रीष्मेण् दक्षिणम्पक्षं वर्षाभिः पुच्छ र

श्रारदोत्तंरम्पक्ष १ हेम्नतेन मध्यं ब्रह्मणा वा अस्य तत्पूर्वार्धमंचिन्त क्षत्रेण दक्षिणम्पक्षम्पशुभिः पुच्छं विशोत्तंरम्पक्षमाशया मध्यं य एवं विद्वान्त्रिं चिन्त

ऋतुभिरवैनं चिनुतेऽथों एतदेव सर्वमवं॥३९॥

रुन्द्वे शृण्वन्त्येनमृग्निं चिंक्यानमत्त्यन्नर् रोचंत इयं वाव प्रथमा चितिरोषंधयो वनस्पतंयः पुरीषम्नतिरक्षं द्वितीया वयार्सम् पुरीषम्सौ तृतीया नक्षंत्राणि पुरीषं यज्ञश्चंतुर्थी दक्षिणा पुरीषं यजंमानः पश्चमी प्रजा पुरीषं यत्रिचितीकं चिन्वीत यज्ञं दक्षिणामात्मानं प्रजाम्नतिरयात्तस्मात्पश्चंचितीकश्चेत्व्यं एतदेव सर्वर्धं स्पृणोति यत्तिस्रश्चित्तंयः॥४०॥

त्रिवृद्धंग्निर्यद्वे द्विपाद्यजंमानः प्रतिष्ठित्ये पश्च चितंयो भवन्ति पाङ्कः पुरुष आत्मानंमेव स्पृणोति पश्च चितंयो भवन्ति पश्चिभिः पुरीषैरभ्यूंहति दश सम्पंद्यन्ते दशाँक्षरो वै पुरुषो यावानेव पुरुषस्त एपृंणोत्यथो दशांक्षरा विराडन्नं विराड्विराज्येवान्नाद्ये प्रतिं तिष्ठति संवथ्सरो वै षष्ठी चितिंर्ऋतवः पुरीष् षद्वितंयो भवन्ति षद्वरींषाणि द्वादेश सम्पंद्यन्ते द्वादेश मासाः संवथ्सरः संवथ्सर एव प्रतिं तिष्ठति॥४१॥

अव चितंयः पुरीषं पश्चंदश च॥10॥॥————[१०] रोहिंतो धूम्ररोंहितः कुर्कन्धुरोहित्स्ते प्रांजापत्या

बभुरंरुणबंभुः शुकंबभुस्ते रौद्राः श्येतंः श्येताक्षः श्येतंग्रीवस्ते पितृदेवत्यांस्तिस्रः कृष्णा वृशा वांरुण्यंस्तिस्रः श्वेता वृशाः सौर्यो मैत्राबार्हस्पत्या धूम्रलंलामास्तूपराः॥४२॥

पृश्ञिंस्तिरश्चीनंपृश्ञिरूर्धपृंश्ञिस्ते मांरुताः फल्गूर्लोहितोण बंलक्षी ताः सारस्वत्यंः पृषंती स्थूलपृषती क्षुद्रपृषती ता

वैश्वदेव्यंस्तिस्रः श्यामा वशाः पौष्णियंस्तिस्रो रोहिंणीर्वशा

मैत्रियं ऐन्द्राबार्हस्पत्या अंरुणलंलामास्तूपराः॥४३॥

रोहिंतः पृश्चिष्विद्विर्शतिष्विद्विर्शतिः॥12॥॥———[१२]

शितिबाहुरन्यतःशितिबाहुः सम्नत्तिशितिबाहुस्त ऐन्द्रवायवाः शितिरन्ध्रोऽन्यतःशितिरन्ध्रः सम्नत्तिशितिरन्ध्रस्ते मैन्नावरुणाः शुद्धवालः सूर्वशुद्धवालो मृणिवालस्त औश्विनास्तिस्रः शिल्पा वृशा वैश्वदेव्यस्तिस्रः श्येनीः परमेष्ठिने सोमापौष्णाः श्यामलंलामास्तूपराः॥४४॥

उन्नत ऋषभो वांमनस्त ऐंन्द्रावरुणाः शितिंककुच्छितिपृष्ठः शितिंभस्त ऐंन्द्राबार्हस्पृत्याः शितिपाच्छित्योष्ठः शितिभ्रस्त ऐंन्द्रावैष्ण्वास्तिस्रः सिध्मा वृशा वैश्वकर्मण्यंस्तिस्रो धात्रे पृंषोद्रा ऐंन्द्रापौष्णाः श्येतंललामास्तूप्राः॥४५॥

शितिबाहुरुंत्रतः पश्चवि रशितः ॥१४॥॥———[१४]

कुर्णास्रयो यामाः सौम्यास्रयः श्वितिङ्गा अग्नये यविष्ठाय त्रयो नकुलास्तिस्रो रोहिणीस्र्यव्यस्ता वसूनान्तिस्रोऽरुणा दित्यौह्यस्ता रुद्राणार् सोमैन्द्रा बुभुलंलामास्तूप्राः॥४६॥

कुर्णास्त्रयोविश्शतिः॥15॥॥———[१५]

शुण्ठास्त्रयों वैष्णवा अंधीलोधकर्णास्त्रयो विष्णंव उरुऋमायं लप्सुदिनस्त्रयो विष्णंव उरुगायाय पश्चांवीस्तिस्र आंदित्यानांत्रिवथ्सास्तिस्रोऽङ्गिरसामैन्द्रावैष्णवा गौरलंलामास्त्

शुण्ठा विरंशितः॥16॥॥———[१६] इन्द्रांय राज्ञे त्रयंः शितिपृष्ठा इन्द्रांयाधिराजाय त्रयः शितिंककुद् इन्द्रांय स्वराज्ञे त्रयः शितिंभसदस्त्रिस्रस्तुंर्योद्धंः साध्यानान्तिस्रः पष्ठौद्धां विश्वेषां देवानांमाग्रेन्द्राः कृष्णलेलामास्तूपराः॥४८॥

इन्हांय राज्ञे हाविर्श्यतिः॥1७॥॥———[१७] अदित्यै त्रयो रोहितैता ईन्द्राण्यै त्रयो कृष्णैताः कुहैं त्रयोऽरुणैतास्तिस्रो धेनवो राकायै त्रयोऽनुङ्गाहं सिनीवाल्या औग्नावैष्णवा रोहितललामास्तूपराः॥४९॥

अदित्या अष्टादंश॥18॥॥———[१८] सौम्यास्त्रयंः पिशङ्गाः सोमाय राज्ञे त्रयंः सारङ्गाः पार्ज्नया नभोरूपास्तिस्रोऽजा मल्हा इन्द्राण्ये तिस्रो मेर्घ्यं आदित्या

द्यांवापृथिव्यो मालङ्गौस्तूप्राः॥५०॥

सौम्या एकान्नविर्श्शतिः॥19॥॥———[१९]

वारुणास्रयः कृष्णलंलामा वर्रणाय राज्ञे त्रयो रोहितोललामा वर्रणाय रिशादंसे त्रयोऽरुणलंलामाः शिल्पास्रयो वैश्वदेवास्त्रयः पृश्जयः सर्वदेवत्यां ऐन्द्रासूराः श्येतंललामास्तूपराः॥५१॥

बारुणा विश्रेष्ठतिः॥20॥॥———[२०] सोमाय स्वराज्ञेऽनोवाहावंनुङ्वाहांविन्द्राग्निभ्यामोजोदाभ्यामुष्ट

भ्यां बलदाभ्यारं सीरवाहाववी हे धेनू भौमी दिग्भ्यो वर्डवे हे धेनू भौमी वैराजी पुरुषी हे धेनू भौमी वायवं आरोहणवाहावंनुङ्वाही वारुणी कृष्णे वशे अंराड्यों दिव्यावृषभौ पेरिमरो॥५२॥

सोमांय स्वराज्ञे चतुंस्त्रिश्यत्॥21॥॥————[२१] एकांदश प्रातर्ग्व्याः पृशव् आ लंभ्यन्ते छग्लः कुल्मार्षः किकिदीविर्विदीगयस्ते त्वाष्ट्राः सौरीर्नवं श्वेता वृशा

अंनूब्न्थ्यां भवन्त्याग्नेय ऐंन्द्राग्न आंश्विनस्ते विंशालयूप आ लंभ्यन्ते॥५३॥

एकांदश् पश्चंविरशतिः॥22॥॥——[२२] पिशङ्गास्त्रयो वासुन्ताः सारङ्गास्त्रयो ग्रैष्माः पृषंन्तस्त्रयो वार्षिकाः पृश्ञंयस्रयंः शार्दाः पृंश्ञिस्क्थास्रयो हैमंन्तिका अवलिप्तास्रयंः शैशिराः संवथ्सराय निवंक्षसः॥५४॥

प्रिशङ्गा विष्शृतिः॥23॥॥————[२३]

यो वा अयंथादेवत्न्त्वामंग्र् इन्द्रंस्य् चित्तिं यथा वे वयो वे यदाकूंताद्यास्तें अग्ने मियं गृह्णामि प्रजापंतिः सौंऽस्माथ्स्तेगान् वार्जं कूर्मान् योक्रं मित्रावरुंणाविन्द्रंस्य पूष्ण ओर्जं आन्नन्दमहंर्ग्नेर्वायोः पन्थाङ्कमैद्यौंस्तेऽग्निः पृशुरांसीथ्यिङ्वरंशतिः॥26॥ यो वा पृवाहृंतिमभवन्पृथिभेरवुरुध्यांनुन्दमृष्टौपंश्चाशत्॥58॥ यो वा अयंथादेवतुं यद्यंवृजिघ्रंसि॥॥[२४]

This PDF was downloaded from http://stotrasamhita.github.io.

GitHub: http://stotrasamhita.github.io | http://github.com/stotrasamhita Credits: http://stotrasamhita.github.io/about/